

Column vanuit Marjan's Tuinerij: januari 2021

Helleborus,

Hier staat het blad nog pront te glimmen, daar is het beschadigd, verouderd, ziek. Maar als ik wat frutsel tussen het gekrulde hazelaars blad, dat de planten zo fijn beschermt in de winter, merk ik allemaal bloemknoppen op.

Deze dankbare planten zijn krijgertjes. Het is *Helleborus orientalis* en de bloemen zijn rozig met spikkeltjes. Ze zijn oersterk en staan al 25 jaar in de tuin. Ik heb ze van tuinvriendin Jeanne gekregen en bij aankomst waren het net geen zaailingen meer. Ik vind het zo bijzonder om te zien, dat deze Helleborus zo sterk is, hij vermeerdert zich ook ieder jaar flink, als ik weer onder het blad kijk dan tel ik misschien wel honderd jonge plantjes. Een aantal mag opgroeien in de Helleborusborder, of ik plant ze ergens anders uit. Maar nergens doen ze het zo goed als onder mijn toverhazelaar.

Ik zit nog steeds op mijn knieën en ben in dubio: zal ik het lelijke blad al afknippen of is het beter om toch tot maart te wachten? Die keuze vind ik lastig de laatste jaren, de winters zijn warm en onder zo'n dikke laag gaan de planten ook te vroeg aan de groei, dat is ook weer niet goed. Ik zoek nu maar een middenweg, ik knip het lelijkste blad weg en haal ook het meeste gevallen blad uit de planten, en laat ze een dun dekentje voor de ergste kou.

Als ik in mijn planten-Excel lijst kijk, staan daar ook een aantal verdwenen Helleborussen op. Zoals *Helleborus X sternii Blackthorn Strain*, dood. Te donker, te droog? Heb ik erachter gezet. Maar als ik hem intoets op google bestaat de plant niet eens meer. Hij was waarschijnlijk toch te zwak. *Helleborus orientalis 'Double Ellen'* en *Helleborus x ericsmithii 'Pirouette'* staan nog wel in de tuin. Ik zal de komende maanden goed opletten of ze in bloei komen. Een heel fraaie witte Helleborus, duidelijk uit de *orientalis* familie, krijgt telkens rozige bloemen tussen de witte; ook daar zal ik rigoueus moeten zijn en de 'foute' bloemen wegknippen. Cultivars van planten doen dit nogal eens: teruglopen naar de oorspronkelijk vorm. Ik vind het best wel bijzonder dat een plant dit kan doen.

De echte winter moet nog komen, maar ik betwijfel of dit gebeurt. De kans is groot dat we weer in een langdurig voorjaar terechtkomen, waarin sneeuwkllokjes, toverhazelaar en kerstroos wekenlang voor heel veel tuinplezier gaan zorgen.

Ik kijk ernaar uit. Of liever, ik ben dit jaar niet opgehouden met kijken.

p.s. Mocht je binnenkort eens sneeuwkllokjes willen komen kijken, [mail dan even](#). Een jong Helleborus plantje deel ik dan graag uit.

Marjan Sorgdrager.

Marjan Sorgdrager houdt van tuinieren en heeft jarenlang gepubliceerd in kranten en bladen en over haar Tuinerij-perikelen verteld tijdens lezingen en op radio en TV. Inmiddels met verlof blijft de liefde voor alles wat de tuin betreft natuurlijk en deelt ze haar tuinlief en -leed weer graag. Miltjes met jullie eigen tuinperikelen zijn welkom. Adres: marjansp@hotmail.com